

Nyitott szemmel, nyitott szívvel erdők mélyén, vizek rejtekén

Ezzel a címmel indult újtára a Nemzeti Tehetség Program keretében a kisbajcsi Vörösmarty Mihály Általános Iskola és tagiskolája a Vámoszabadi Tagiskola diákjainak részvételével egy nyertes pályázat tehetségeket felkaroló programsorozata. Azok a gyerekek vehettek részt ebben, akik természettudományos területen kimagasló tanulmányi eredményeket értek el, és kiemelt érdeklődéssel fordulnak a növények és állatok varázslatos világa felé. Megtisztelő számunkra, hogy mi is részt vehetünk e tehetségprogramban, így csodálatos élményekkel ugyanakkor olyan tudással gazdagodhatunk, mely megtanít felfedezni, tisztelni, védeni és szívből szeretni a természetet.

Programunk első állomása Mosonmagyaróvár volt, ahol a Futura Interaktív Természettudományi Élményközpontban ismerkedtünk a 4 őselem – víz, föld, levegő, tűz – titkaival. Érdekes fizikai és kémiai kísérletek segítettek megérteni a természetben lejátszódó folyamatok törvényszerűségeit. A planetáriumban virtuális űrutazáson vehettünk részt.

A természet titkainak felfedezését a Soproni-hegységben, majd a Fertő-Hanság Nemzeti Park területén folytattuk két napos csodálatos kirándulás keretében. Az utazást megelőzően iskolánk könyvtárában kutató munkát végzett kis csapatunk, hogy e tájegységekről olyan ismereteket gyűjtsünk össze, melyek segítik majd a terepen tapasztaltak megértését.

Csütörtöki napon kora reggel indultunk útnak. Tíz óra körül meg is érkeztünk Sopronba, a Nyugat-Magyarországi Egyetem botanikus kertjébe. Itt –hogyan jobban megismerjük az erdőt és egymást- két játékot játszottunk vezetőinkkel, Zsókiával és Tamással a Soproni Erdészeti Múzeum munkatársaival. Nagyon tetszett az a játék, mikor egy-egy állat jellegzetes viselkedését, mozgását utánozva társainknak ki kellett találni, melyik állatról lehet szó. Utána egy sétát tettünk az egyetemen és az arborétumban is, megismerve sok-sok érdekes növényfajt. Nem is gondoltuk volna, milyen különleges dolgokat rejt ez a közel 110 éves, élő, 6000 növényfajnak otthont adó növénygyűjtemény. Sétánk végállomása a Ligneum volt, ami egy olyan kiállító terem, ahol minden fából készült. Az egyetemen tanuló formatervezők munkái láthatók itt: játékok, bútorok és hangszerek. A föld alatti szinten pedig egy Magyarország szinte összes madarát bemutató gyűjteményt nézhettünk meg. Sok érdekes, tanulságos történetet mondott el nekünk Tamás, szájtátva hallgattuk. Az egyik mese a madarak királyáról szólt, aki csellel nyerte el ezt a címet. Ő nem egy fenséges ragadozó, ahogy sokan gondolnánk, hanem egy apró kismadár, az ökörszem.

No és tudjátok-e melyik a legkisebb madarunk? Mi már ezzel a kedves kis aprósággal is megismerkedtünk. Ő a sárgafejű királyka.

A nap további részét vezetőinkkel a Szalamandra-tónál és környékén töltöttük. Úgy láthattuk az erdőt, ahogy még senki – és ez nem egy közhely, tényleg így volt. E játék folyamán tükrök segítségével láthattuk a lábunk alatti és a fejünk fölötti erdei világot is. „Láthattuk” pontosabban érzékelhettük az erdőt vakon és térlátásunkat elveszítve. Tanulmányozhattuk a soproni erdő apró állatainak viselkedését. Hallhattuk a madarak erdei kórusát. Láttunk lábatlan gyíkot is!

Az erdei levegőn megéhezve telepedtünk le a Szalamandra-tó melletti tisztáson, ahol, ha hiszitek, ha nem terített asztalok vártak bennünket. Ízletes gulyásleves és lekváros bukta volt az erdei menü. Köszönjük a szakácsnak, no meg kedves segítőjének, hogy itt a hegyekben fogyaszthattuk el ezt a pompás ebédet. A finom falatok után nagyokat kortyoltunk a Természetbarát forrás hús vizéből.

Ebéd után folytattuk a túrát. Egyre feljebb, és feljebb kapaszkodva a meredek hegyoldalon, megérkeztünk a Fáber-rétre. Itt a nedves- és a szárazrét növényeit tanulmányozhattuk, a mező színpompás virágaiból rögtönzött képeslapokat készítettünk. Természetesen a foltos ujjas kosbort csak megcsodáltuk, mert az szigorúan védett növény! A rétet elhagyva a Rák-patakhoz érkeztünk. Itt apró élőlényeket kellett keresnünk: bolharákokat, lárvákat, sőt, találtak Springfrosch-t, vagyis ugróbékát. Gondoljátok el, mint a mesebeli királylány én is, no, nem, csak majdnem adtam csókot hosszú lábú békabarátunknak, így nem is változott királyfivá. Találtunk foltos szalamandrát is. A középkor embereinek az volt a rögeszméje, hogy ez a kis állat a tűzben él, és ha bedobják oda, eloltja a lángokat. Ez okozta a foltos szalamandrák vesztét. Sok új ismeret és feledhetetlen élmény birtokában fájó szívvel intettünk búcsút a soproni hegyeknek, de otthagytuk üzenetünket: Még visszatérünk ide, szívünk visszahoz!

Soproni kirándulásunk végén ellátogattunk az erdészeti múzeumba, ahol kísérőnk, Tamás Sopron város történetével ismertetett meg bennünket, példának állítva a soproni polgárok hűségét városuk iránt. Ezután Hidvégi Béla felbecsülhetetlen értékű vadászgyűjteményét csodálhattuk meg. Kipróbálhattuk a krokodilharapást is, igaz, nem mindenki élte túl...

A nap zárásaként következett a vacsora Balfon, a balfi erdő alján a Panoráma Étteremben. A finom ételek elfogyasztását követően indultunk Sarródra, hogy a Kócsagvárban elfoglaljuk szállásunkat. Hamarosan nyugovóra is tértünk.

Másnap hajnalban fáradtan ébredtünk, de vidáman, mert tudtuk, hogy újabb kalandokban lesz részünk. A kiadós reggeli után a Sziki rózsá-tanösvényen Kis Ádám túravezető kalauzolásával tettünk túrát kerékpárral és gyalog. Megcsodáltuk az érintetlen természetet, a vízi bivalyokat, nádirigót, és a vadlúdovít. A Fertő-Hanság Nemzeti Park munkatársai távcsöveket és egy különleges szerkezetet, úgynevezett spektívét is adtak nekünk, hogy minél közelebről szemügyre vehessük az állatok viselkedését, miközben sok érdekességet meséltek el nekünk a vízi világ rejtelméről. A madárlesekéről elénk tároló látvány pazar volt, egy olyan sajátos világ, amit mindenkinek látnia kellene, már csak azért is, hogy tudatosuljon minden emberben, hogy ezt a csodát védeni és tisztelni kell.

Tovább biciklizve Fertőújlapra a Csapodi István múzeumba is betértünk, ahol a nemzeti park védett állatait tanulmányozhattuk egy kiállítás kertében. Majd visszakerékpároztunk Sarródra. Onnan utunkat már busszal folytattuk. Finom ebéd várt bennünket Balfon. Ebéd után a balfi forráshoz látogattunk el, hogy megkóstolhassuk egészséges, bár erősen kényszagú vizét.

Két napos tanulmányutunk utolsó állomása Fertőrákos volt, ahol „élményjárművel” utazva megismerkedtünk Fertőrákos nevezetességeivel és a Fertő-parti nádas madárvilágával. Nyári lúd csapatok, totyogó kislábak és az őket terelgető gondoskodó libaszülők csodálkoztak ránk a nádas között kanyargó úton, amely a Fertő-tó nyílt vízéhez vezetett. Ott már várt ránk a Drescher Hajózási Társaság hajója, amellyel áthajózáztunk az osztrák Mörbischbe. A hajókirándulás közben a hajó kapitánya részletes tájékoztatást adott a Fertő-tó kialakulásáról, a tó és környékének élővilágáról. A hajóút után még sétáltunk egyet a tó partján, majd búcsút intettünk egy feledhetetlenül szívünkbe zárt világnak.

Programunk következő eseményeire már iskolánkban került sor.

Az iskola könyvtárában jegyzetfüzeteink segítségével felelevenítettük a látott és hallott ismereteinket, majd hozzáláttunk úti naplóink megírásához.

Buruzs Adrien egyetemi tanársegéd előadásában „A Nap, amely nélkül nincs élet” címmel érdekes és nagyon tartalmas előadást hallgathattunk meg.

Sokat tanultunk Horváth Gyula agrármérnök vetítettképes előadásából, amely a Duna menti élővilágot mutatta be, kiemelt tekintettel a védett fajokra.

Az előadást követően kint a terepen, a Duna-parton tanulmányoztuk a víz és vízpart jellegzetes növényeit, állatait.

A program eseményeit, megszerzett ismereteinket kiállítás és élménybeszámoló keretében mutattuk be iskolánk diákjainak, tanárainak és szüleinknek. Tudásunkról vetélkedőn is számot adtunk.

Köszönjük Zalkáné Béres Andrea, Andi néni; Veszélka Attiláné, Ági néni és Kamocsai Antalné, Kriszti néni munkáját! Társaink nevében is megköszönjük az élményeket, a gazdag és változatos programokat és mindazt a tudást, amit e program keretében megszerezhettünk.

Galgán Anna, 8. osztály

Kiss Virág, 5. osztály